Sadık Doğan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.11.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sadık Doğan

Ben Ençok Kendime Benzerim

Ben ençok kendime benzerim ey yar!
Ya sev sevebildiğin kadar
Ya da bırak büyüsün aramızda ki dağlar.

Ben ençok kendimi geçerim ey yar!
Ya ara beni diyar diyar
Ya da hepten unut gelmesin sana bir zarar.

Ben ençok seni severim ey yar!
Ya bütün sonlar senle başlar
Ya da iradem dışında tek karar.

2007

Aile Albümü

Biz bir aileydik
Karımla ben
Mutlu ama eksik

Oğlumuz katıldı aramıza
Gözümüz aydın
Çok mutlu olduk

Sonra küçük oğlumuz
Neşemiz oldu
Can kattı ömrümüze

İki erkek çocuk
Yeşeren iki dünya
Büyüdüler gözümüzün önünde

Sevdiler bizi
Çok sevdik onları.

26.11.2025/Ankara

Sadık Doğan

Anne İle Söyleşi

-Çocuk:

anne;
çocukluğum nerede?
anne;
beni yeniden-yeniden doğuramaz mısın,
anne;
her gelecek yüzyılda yanımda kalamaz mısın,
anne;
çocukluğum nerede?
anne seni ne çok sevdim,
tüm anneler sevilmeli midir anne?
Sahi, anne olmak nasıl bir duygudur
anlat bana;
çocukluğum nerede,
beni yeniden-yeniden yaratamaz mısın anne?

-Anne:

yavrucuğum;
seni doğurduğum için ben bir anneyim,
ve sen, sevdiğin müddetçe çocuksun,
çocuklar yaşadıkça anneler asla ölmez.

-Çocuk:

anne;
neden üşüyorum,
ve niçin korkuyorum
ellerin uzakken bana?
anne;
nefesin nerede?
uzakta, kalabalık bir şehirde
yapayalnızım anne!
içimde bir burukluk...
anne;
seni çok-çok özlüyorum.
anne;
çocuklar acılarla büyütülüyor
ve bu yüzden,
çocukluğumuzu yaşayamadan daha
adam oluyoruz anne! ..
anne;
sesin nerede?
seni çok-çok seviyorum anne! ..

-Anne:

yavrucuğum;
hiç yalnız bırakmaz anneler
kuzucuklarını.
böyle hisset ve böyle yaşa.

yavrucuğum;
öyle bir sevmelisin
ve öyle bir sevilmelisin ki,
saçlarını okşamalı sevdiğin
ihtiyacın olduğu her yerde,
bir anne şefkatiyle.

-Çocuk:

anne;
sen bizim umudumuzsun derdin.
şimdi anlıyorum
ne demek istediğini anne!
anne;
hayallerimiz nerede?
ben şimdi yolun ortasındayım
sense çoktan tükettin ömrünü.
anne;
her şeye yeniden-yeniden başlayamaz mıyız,
anne;
yazgımız neden böyle?
seni ne çok-ne çok seviyorum
biliyor musun anne?

-Anne:

yavrucuğum;
sevmek,
her şeye yeniden başlamaktır.
özlemek,
güzel günleri yineden yaşamaktır.
yavrucuğum;
kızlarını-oğullarını büyütmelisin ki
her gelecek yüzyıla
taşınsın umutlarımız,
ve annelerini hep-hep sevsin
çocuklarımız.

Sadık Doğan

Aslında Yalnızız

her insanın başı
kendi ayaklarının üzerindedir.
hepimiz bir çift göz, ayak, kol
ve bir kalp, akıl, ses
taşırız kendi yükümüzü
kendi sırtımızda.
aynalar kendi yüzümüzü
gösterir, tersinden de olsa.
baş başa kalırız
acılarımız, mutluluğumuzla
zengin yada yoksulluğumuzla
yastığa koyduğumuzda başımızı.
anamız, rahminde hazırlarken
dünya haline bizi, bir başımıza
bekleriz, istisnalar dışında.
kölesi değildir insan insanın
efendisi değildir hiç.
belki, anlarız cellatla karşılaşınca
aslında yalnızız.

26.04.08

Sadık Doğan

Aşk

Aşk sessiz bir çığlıktır sevgilim
Karşılıklıysa hislerimiz duyarsın sesini
Aşk mavi bir çocuktur sevgilim
Dalıp gidersen gözlerine, yaşarsın seviyi
Aşk özgür bir ruhtur dört mevsim
yedi iklim de.
Annenin yazından kaçar ve sonunda
İlkbaharında bulur seni.
Adres sormaz aşk; kapıyı çalmaz;
engel tanımaz…
Göz kırpmışsa ufukta bekleyen sevgili.
Yolunu bulur aşk, akarsu misali, ki
Aşk bir akarsudur sevgilim
Mesafeler aşar, zaman geçer
Ve durgun denizinde can verir
Huzura gömülür aşk sonunda.

03.06.08

Sadık Doğan

Aşk ve Umut Öğretisi

Öyle bir sevmek istiyorum ki, öyle bir sevmek...
Kerbela'da suya hasret koysalar yeridir.
Öyle bir sevilmek istiyorum ki, öyle bir sevilmek...
Nesimi misali derimi yüzseler yeridir.

Ah! fermanım benim.
Nice badirelerden geçtim de,
Vazgeçmedim senden.

Pir Sultan oldum boynumda yağlı urgan,
Haykırdım sevgimi son nefesime dek.
Sivas'a düştü de yolum,
Temmuz sıcağında yandım senin için.
Binkez de yansam gam değil,
Bilmelisin ki gülüm,herbir külüm,
Binlerce ben doğuracak.
Ve bizler yanacağız ki,
Çocuklarımıza aydınlık bir dünya kalacak.

Sadık Doğan

Aşk ve Umut Öğretisi 2

Bu sana ilk ve son teklifim:
gücüm kalmadı artık, umudu daha fazla sırtlayamam.
Sen yoksan eğer, gayri kaldırmaz yüreğim
bedenimden önce ruhum ölür,
evet değilse cevabın yaşayamam.
Üzerime ölü toprağı serpilmiş,
hayat tat vermiyor, elimi tutan sen olmazsan.
elimi tut, tut elimden
tut ki, tek bir sözünle düşmesin ayaklar altına umudum.
gözlerimin yaşını sil, yaşını sil gözlerinin
ki, tüm gerçekliğimizle görelim birbirimizi.
dudaklarımdan öp, öpeyim dudaklarından
öpüşelim ki, ruhum ruhundan can bulsun.
sımsıkı sar beni, sarayım sımsıkı seni
ki,ölüm bile ayıramasın.
gözlerimin içine bak, bakışsın gözlerimiz, kıpırtısız
ki, gözler konuşur aşk olunca, sözler kifayetsiz.

İklimine götür beni, aynı toprağın meyvesi olalım:
bir yarısı sen bir yarısı ben değil, öyle değil
bir ormanda iki ağaç gibi değil
bir ağacın iki dalı da değil
ki, ayrılığın hiçbir türüne tahammülümüz yok;
bütün aydınlıkları kendinde toplayan güneş gibi
tek ve hür olmalıyız.

16.12.06

Sadık Doğan

Aşkı Çeken Bilir

Mecnun'u tanımayan zavallılar,
Ağlarlar ardından öldü diye.
Oysa sorsanız Mecnun'a;
Ne kadar mutludur,
Leyla'sı için can verdiğine.

2002

Sadık Doğan

Aşkın Savaşı

Kavganın ortasında çarpmalı kalbin
Sarılmalısın denize düşerken aşka
Düşün ölürken, ölümüne sevdiğin aşkı
Hiçbir şey kaybediş değildir artık
Kazanmışsan en zor olanı:ölümsüz aşkı.

Ne buyurur sana bilmem, içindeki şeytan
İçinden ne geçiyor senin bilemem
Çok şeyler düşünmelisin geceler boyu
Hükmetmek için içindeki büyük kavgaya
Hiç bir şeye değil ama, teslim ol ona:aşka.

Zordur bilirim yaşamak, güzeldir ancak
En derinden hissettiğin şey ne:korku,ölüm,yaşamak...
Kendini derin kuyulara, uçsuz sulara bırak
Kaybol kendi kuytunda, sessiz sessiz ağlayarak
Anlarsın sonunda niçin güzeldir yaşamak:aşk için.

Nice savaşlar gördüm kazananı olmadı
Zavallıydılar, vuruldular, öldüler, kaybettiler
Niçin savaştığını bilmeli insan
Ne için, kimin için, neden savaşıyorum ben
Tetiği çekmemeli, attığı kurşunun hesabını sorgulamadan
Oysa tek bir savaşı kutsar tarih: aşkın savaşı.

11.07.2010

Sadık Doğan

Aşkın Yalın Hali

İster filozof ol
ister şair ol
farketmez.
Sevgilin varsa aklında:

k ö r
s a ğ ı r
d i l s i z s i n

Yeterki aşık ol!

01.02.07

Sadık Doğan

Ateş Düşünce

ateş düşünce kalbine kızların
gençlik çağında titrek titrek
doğrulur meme uçları gökyüzüne
sanki bir devrimcinin dik başı.
damla damla kızıl süt akar
ak göğsünden mavi düşlerine.
koynuna dolanır elleri
kirpiklerinin arasından iki damla yaş
bulut olur gider,
hüzün yumağı bakışlarının gizeminde
otuz iki diş arası kaçamak gülüşleri.
sınırsız bir ufuk, sonsuz bir gelecek
neyin beklediğinden habersiz yarınlarını
muradının telaşına kaptırır kendini;
belki kadınlığının savaşımı içinde boğulacak
belki hiç beklemediği kadar mesut olacak.

28.08.06

Sadık Doğan

Ben De Bir Ben

ellerimi uzatsam
dokunsam kalbinin derinliklerine
öpsem öpsem...
silsem göz yaşlarını
mavi bir bulut getirsem başının üstüne
rüzgarı çağırsam uzaklardan
dalgalandırsa ipek ipek saçlarını
geçsem karşına…
kana kana içsem
dalgalanan saçlarının içimde bıraktıklarını.
tutsam yüreğini
çıkarıp bütün senli duygularımı
gül yüzüne sersem.

kalbini kalbim
yüreğimi yüreğin
umudumu umudun yapsam.
sonra unutsam bütün
senli ve benli özneleri
söküp atsam ayrılıkları
ve hep bizli cümleler kursam
çeksem içime çeksem
ayyüzünde tüten dumanları.

ateşimi ateşine katsam
yansan yansan...
çöl ortasında bir mahzun çiçek olsan.
aksam aksam...
damla damla yağmur olsam.

nasıl sen ben de bir ben olmuşsan
ben de sen de bir sen olsam.

08.03.2006/Amasya

Sadık Doğan

Ben Ençok Kendime Benzerim

Ben ençok kendime benzerim ey yar!
Ya sev sevebildiğin kadar
Ya da bırak büyüsün aramızda ki dağlar.

Ben ençok kendimi geçerim ey yar!
Ya ara beni diyar diyar
Ya da hepten unut gelmesin sana bir zarar.

Ben ençok seni severim ey yar!
Ya bütün sonlar senle başlar
Ya da iradem dışında tek karar.

21.03.07

Sadık Doğan

Bi Halt Etsem

Nerde bi insan görsem, biraz bencil
Kimi dost bilsem, benden uzak
Yalansız yaşayalım desem, konuşmak imkânsız
Düşüncelere dalıp gitsem, yasak üstüne yasak

bi halt etsem, ya suç ya ayıp
gülsem manasız, ağlasam anlamsız
sussam olmaz, konuşsam duyulmaz
olmaz kardeşim olmaz,
böyle hayat yaşanmaz.

Dağları delsem, modası geçti
Eşkıya olsam, dağlar fişlendi
Birini sevsem, aşk eskidendi
Şiir yazsam, bu çocuk delilendi

bi halt etsem, ya suç ya ayıp
gülsem manasız, ağlasam anlamsız
sussam olmaz, konuşsam duyulmaz
olmaz kardeşim olmaz,
böyle hayat yaşanmaz.

06.10.06

Sadık Doğan

Bir Garip Hal!

Ne şair diyebiliyorum kendime,
Ne şiirden kopabiliyorum.
Sevmek istiyorum delicesine,
Ondan başkasını sevemiyorum.

Gülüm diyemem sevgilim sana,
Çünkü gülümü soldurdun sen.
Sorma artık ne olur bana,
Çünkü yaşayan ölüyüm ben.

Delicesine seven yüreğim,
Çırpınır küçük bir umut için.
O yokken ben nasıl güleyim,
Bütün şiirlerim onun için.

Duygularım karmaşık bir halde,
Yoklukta var olan sensizlik.
Ruhum çıksın istersen bedende,
Var edecekse seni bensizlik.

Ona layık şiiri yazana dek,
Ben bir şairim demeyeceğim.
Beni sevdiğini söyleyene dek,
İnan bana ölmeyeceğim.

19.05.2005/Amasya

Sadık Doğan

Bir Rüya Gibi

Ne,dünyaya gelmek için acele edeceksin
Ne,ölmek için geç kalacaksın.

13.08.06

Sadık Doğan

Bir Sevdadır Amasya'm

1.

Dağlarında mı kök saldın bilmem
Yalnız, uyuyan, sürgün şehrin?
Belki biraz uzak, biraz terkedilmiş
Tarihin hangi çağında, bu mistik dem
Kokusu mu sinmiş suyuna Şirin'in?
Söyle, kuru sıcak rüzgârının sesi
Ferhat'ın alınterinden midir, neden?

2.

Göbeğinde bir çıbancasına büyümüş
Yorgunluğunun simgesi, Amasya Kalesi.
Her gelen bir çukur açmış toprağına
Her giden yaralarını kanatmış.
Namusunu, dostluğunu kendine saklamışsın
Kırkı birden evliyaların, toplanmış başına
Ağıtlar yakmak için, senin hiç yaşamamış naşına.

3.

Güneş, neden uzak böyle Tanrım
Çıksam şu doruklara feryadımı duyurur muyum
Acır mı bana?
Günahım ne, ne günah işledim Allah'ım
Kadrim kıymetim neden bilinmez
Söyle, söyleyin bana?

Hangi hükümdar, hangi padişah,
Kim parçaladı ovaları mı?
Coğrafyası bozuksa bir şehrin,
Ne hükmü kalır
Tarihte yankı bulan nal seslerinin?

4.

Şehzadeler şehriyim ben,
Bu güne bu gün, böyle anılırım.
Yazılan her kitapta adım geçer benim
Söylenen her sözde bahsim.
Bir yanım Osmanlı sancağı
Öbür yanım Hitit ocağı.
Nelere tanığım nelere, bir bilsen,
Çözülse de dilim, anlatsam bir bir.
Yoo, hayır! İzin vermez buna yıldızlarım.
Bozulmasın diye büyüsü
Terketmez beni tanrılarım.

Mahzunluğum garipliğim
Bu yüzdendir.
Bir gün konuşacak olursam eğer,

Yeniden savaşa tutuşur, dünden bu güne
Hançerimde dalgalanan bayraklarım.
Yoo, hayır! İhanet edemem son sevdama.
Onunla yaşamaktayım en mutlu yıllarımı
Ata'mın yadigârıdır,
Ay ve yıldızında namusum saklıdır.

13.08.06

Sadık Doğan

Bitsin Artık Sevgilim!

çatlamış dudaklarını uzat bana sevgilim,
doya doya öpeyim seni.
yüzyılın susamışlığının
acısını çıkarayım
kana kana içeyim seni.

artık yollar uzak değil,
ve artık, trenler geciktirmiyor hasreti.

bitsin sevgilim,
dağlara isyanın bitsin.
ayrılığın sebebi değil hiçbir şey
bütün kapılar aşka açılıyor
ve bütün yollar aynı noktada kesişiyor.

türkülerimizde hasret olmasın
gurbeti anlatmasın hiçbir şiir
ve bizim şarkımızda hüzün kokmasın.

yorgun ellerini aç bana sevgilim,
sımsıkı sarayım seni.
sensiz günlerimin soğukluğunu atayım üstümden,
ateşimle kavurayım,
aşkımla yakayım seni.

25.09.2005/Amasya

Sadık Doğan

Büyük Çocuklar!

seven bütün insanlar
çocuk ölürler,
öldürmez kalplerinde ki sevgi
çocuk ruhlarını,
lakin akıp giden her günle birlikte
biraz büyür,
büyük çocuk olurlar.

22.09.06

Sadık Doğan

Cephe Yağışları

Akdeniz'de doğmuştun sen
Karadeniz'e yakındım ben
Sıcağı severdin sen
Alışkınım soğuğa ben

Senin sıcaklığın ikliminden gelmekteydi:
Mesela Ekvator'a daha yakındın
Samyeli ısıtırdı düşlerini.
Ben soğuktum biraz, iklimime benzerdim:
Hırçın ve anlaşılmazdım Karadeniz gibi
Karayel serinletirdi yüreğimi.

Sen, sevmezdin benim iklimimi,
Ben, severdim Torosları aşarak seni.

05.06.08

Sadık Doğan

Devran Dönüyor Dostlar!

Devran dönüyor dostlar!
yine aynı hikaye
hep o kumpanyalar.
bir varmış, bir yokmuş...
işte böyle başlar bütün masallar.
sonra bilindik senaryolar:
atılan çamurlar üstümüze,
diri diri yakılan umutlar,
kadınlar, erkekler, çocuklar,
yani öldürülen canlar
ve yitirilen insanlık.

Devran dönüyor dostlar!
işte 21.yüzyıl,
işte ortaçağ.
lisanlar, yüzler farklı belki
ama niyetler apaçık ortada.
figüranlar oynuyor oyununu,
ya oyun bozanlar
yani mezarı kazılanlar.

Devran dönüyor dostlar!
yüzler gizlenmiş,
boyanmış gözler.
her şey allak bullak
hep aynı maskeler.
Devran dönüyor dostlar!
dün sizdiniz kurbanlar
bu günkü kurbanlar biz;
siz nasıl yürüdüyseniz ölüme
yarınlarımızı yaşatmak için,
neden sürüklendiyseniz kadere
ve niçin geçtiyseniz bu yoldan
biz o inançla yaşıyoruz yoldaşlar!

Devran dönüyor dostlar!
karanlıklar kalkmıyor üzerimizden
oysa biz maviliklere adanmışız;
hakketmedik bunca işkenceyi
istemeyiz ışıksız geceyi
biz yarınlara aşığız.
ve savaşmak için yaratılmadık.
kanla büyütmek başağımızı,
ekmeğimize kan doğramak,
şarabımızı kan kırmızısı içmek,
bayrağımızı kan ile çizmek,
hiç mi hiç aklımızdan geçmedi.

Devran dönüyor dostlar!
avuç içinde artık dünya.
nere gitsem aynı sesler
nereye baksam aynı yüzler

yani hep bir tornadan çıkmış insanlar.
susmalar hep bir ağızdan
linçler hep bir koldan.
vur deyince vuruluyor, dur deyince duruluyor.
ey canlar, bakın canana nasıl kıyılıyor,
ey insanlar, insanlık elden gidiyor.
bilinsin artık bilinsin
bizim kavgamız burada bitmiyor.

Davamız divanda görülecek, görülüyor…
Hesabımız zafere kadar sürecek, sürdürülüyor…

28.12.2005/Osmancık

Sadık Doğan

Dört İşlemli Bir Hayat

ömrümün kıyısındayım
denize atmışım kendimi, balıklama
çırpınıyorum;
azraille güreşe tutuşmuşum.
belki
hayatımda ilk defa kendimi oynuyorum.
kavga içindeyim,
hiç kimseye hıncım yok
yada herkese öfkeliyim.
dalga oluyorum,
denizi altüst etmek için.
rüzgar oluyorum,
dağı taşı dümdüz etmek için.
sonra
sakinleşiyorum.
deniz duruluyor,
dağ taş bildiğini okuyor.
geri dönüp bakıyorum
ve hala ömrümün kıyısında yürüyorum.
sinirleniyorum,
kendi kendime kızıyor
lanetler okuyorum.
susuyorum,
içimdeki volkanın söndüğünü hissediyorum
yada hiç yanmadığının farkına varıyorum.
sendeliyor,
yere düşüyorum.
''-öldü'' diyorlar,
soğuk su ile yıkayıp mezara koyuyorlar.
defterim dürülüyor,
hesabım görülüyor,
dört işleme tabi tutuluyorum.
her ne halt ederlerse etsinler
ben yine kendi bildiğimi okuyorum.

13.07.2005/İzmir

Sadık Doğan

Dumanlı Sevdam

Yarın...
Ne kadar basit geliyor insana
Söylemesi ne kadar kolay.
Yarın...
Bir sır, bir hayal gibi
İşte
Sen de öylesin dumanlı sevdam!
Yarın gibisin.
Ne varsın, ne yoksun
Ne başkasının, ne benimsin.
Sen bir sır, bir hayal gibisin
Yarın gibisin,
Dumanlı sevdam yarın gibi.

Tütüyorsun burnumda
Yanında korkuları taşıyarak.
Tütüyorsun
Geçmişimi yakarak
Umutlarımı yıkarak
Tütüyorsun sen,
Dumanlı sevdam tütüyorsun.

Bir kuru ekmeksin dudaklarımda,
Belki zeytin tanesisin
Sımsıcak ağzımda.
Gözlerimi kanatıyorsun
Yüreğimi ağlatıyorsun
Düğüm düğüm olup
Boğazıma takılıp kalıyorsun.
Canımı acıtıyorsun
Dumanlı sevdam yarın gibi
Kafamı kurcalıyorsun.

Şen olasın e mi,
Dumanlı sevdam
Şen olasın!
Yarınların bu gün olduğunda
Benim olasın.
Ne olur
Kaçıp kaybolmayasın.
Vefasızlar gibi
Yine bir yarın olmayasın.

30.04.2005/Amasya

Sadık Doğan

Efsane

Çocuk kalbim yine intiharın eşiğinde,
Tanrım, insan bu kadar mı sever sevince,
Göremem bir daha onun gibisini
Sade insan değil, bir melekten de yüce.

İçimde ince bir hüzün var yine,
Ne mutlu oluyorum bir bilseniz
Onu ağız dolusu gülerken görünce.

Ah, hiç bir melodi tesir etmez,
hiç bir şairin gücü yetmez,
Bu büyük vurgunu anlatmaya.

Gülüm! ..
Ne Leyla tanırım,
ne Şirin ne Aslı...
Bir tek sen varsın, bir tek Sen,
Benim en güzel efsanem.

25.11.06

Sadık Doğan

En Güzel Şiirim(iz)

Seni düşünürken
ve malum şarkıları dinlerken
yazdım en güzel şiirlerimi.

Anlayacağın gülüm
borçluyum sana,
katkın olduğu halde senin de
yalnız kendi adımla taşıdım şiirlerimi
yıllarca. Fakat
şunu bilmeni isterim ki
en güzel dizelerimin altında
isimlerimizin yanyana yazılacağı günü
umutla beklemekteyim.

_ve o dizeler
her hangi bir nikah memurunun
sorusuna cevaben
ortak imzalarımızla başlayacak olan
yaşam kitabımızın önsözü olmalı_

'Benimle evlenir misin? '

29.12.06

Sadık Doğan

Ezberde ki Kadın

beni aramakla bulamazsın gülüm!
gah okyanus içinde bir damla suyum,
gah kavganın tam ortasında okkalı bir yumruk.
adresimi sorarsan:
viran şehrin,
labirent caddesinin,
çıkmaz sokağının,
bilmem hangi nosundayım.

ama sen yine de benden vazgeçme gülüm!
bedenimi arar bulamazsan da
bil ki ruhum seninledir.
ve ne bulursan kendinde
bir diğeri benimledir.

ben yalnızlıkların çocuğuyum gülüm!
taşırım sevdamı gönlümde,
dolaşırım dünyayı karış karış
tutamam hiç kimseyi senin yerinde.

bir ölünün çığlığına gömülmüşüm gülüm!
ceset ceset vururlar beni.
ne o yerdeyim ne bu yerde,
bütün mezarlıklarda bulurlar beni.

seni bana çok görmüşler gülüm!
dün göz gözeydik,
bu gün bilmem nerdesin?
bilirim, seni ilk sevdiğim yerdesin.
her şeyi unuttum,
bir tek sen ezberdesin.

12.07.2005/İzmir

Sadık Doğan

Felsefe

1.
Kadınlar, kadınlarımız,
Asildir, aslidir.
arıların dünyasında
bir kraliçe arının varlığı kadar
haketmektedirler:
insanlık ulusunun gür sesi,
temiz elleri,
düzen kurucuları...
yani başımızın tacı olmayı.

2.
Bir karıncanın yuvasına
Bir arının kovanına
sağladığı fayda kadar
çalışmalıyız en azından:
yurdumuz insanının
özgürlüğü, umutları,
mutluluğu,yarınları...
için.

3.
Kökümü toprağa bağlamış,
Boynumu güneşe asmışım;
ve yalnız sana,
Sana sevdalanmışım.

4.
Eğer kazanmak bir ihtimalse seni
kendimi binkere yenerim
binkere göğüslerken ipi
onbin kere yaşamayı denerim
son kapı da kapanmışsa yüzüme
rüyalarına girerim
yine de kazanamamışsam kalbini
sana mutluluklar dilerim.

Sadık Doğan

Fırtınalar

Fırtınalar...
kopar yüreğinde
iç çeke çeke ağlarsın.
ıssız bir gölgede
bütün insanlara nispeten
sığınırsın kendi benliğine.
tarifi imkansız dalgalarla boğuşursun
haykırmak istersin
haykıramazsın.
ne dost gelir aklına ne başka bir şey
ateşlerde yanar kor olursun.
acımsı bir mutluluk heyecanıyla
tüter tüter
duman misali kaybolursun.
koşmak istersin
durmamak üzere.
koşmak istersin
engeller takılır önüne
bir bir aşmak istersin.

zaman içinde kaybolmak
yada kendi içinde zamansız olmak.
her şey bundan ibarettir senin için.
yaz ortasında kar yağdırır
kış ortasında güneşi selamlarsın
hayatı alabildiğine sebepsiz yaşarsın.

içinde ki coşku
içinde ki heyecan
içinde ki mutluluk
hepsi sonu olmayan bir karanlıktır.
coşku sahipsizliğin
heyecan yalnızlığın
mutluluk hüznün yansımasıdır.

Fırtınalar...
bastırmak istediğin duyguların
iki zıt kutuplarda çakışmasıdır.

Fırtınalar...
iyi ile kötünün kavgaya tutuşmasıdır.

Fırtınalar...
sevgiliden uzaklarda
sevgiliyle yaşamak zorunda kalmanın ızdırabıdır.

Fırtınalar...

16.07.2005/Amasya

Sadık Doğan

Geceyi Aydınlatabilirsin

Aldırma!
Varsın ayağına göre olmayıversin
yorganın; ama
yine de sevmelisin
ayağını yahut yorganı
sen onlarla sensin.

Korkma!
Varsın aynalar çirkin göstersin
yüzünü; lakin
asla unutmamalısın
çirkinlik bile yakışır gence
sevecekse seven böyle sevsin.

Durma!
Varsın atı alan üsküdarı geçmiş
olsun; fakat
hiçbir an durmamalısın
en kötü ihtimalle kendini
geçmiş olursun.

Susma!
Varsın konuşsun ağzı
olan; ancak
izin vermemelisin boğulmasına sesinin
sesler içinde. Anlayan anlayacaktır
elbet kendi kavlince.

Unutma!
Varsın güneş batmış
olsun; artık
her şey bitti dememelisin
inan bana gözlerinle
geceyi aydınlatabilirsin.

23.08.07

Sadık Doğan

Gelen Güzellik Olsun

Bir şiir yazacağım
yalnız senin için.
Bir şiir ki;
söyleyeni de bir söyleteni de.
Güzellik için bir şiir
bir güzellik ki;
devrimle gelmiş olmasa da
evrimle gelmiş olsun.

02.06.08

Sadık Doğan

Gidenler Gelenlerden AF Dilemeli

Gideriz;
hep beraber
kara bir bulut arkamızda.
adım adım uğurlarlar
buruk bir tat kalır,
kalan sevgililerin peşisıra.

Gideriz;
ayaklarımıza giyerekten gül dikenlerini
kanatır yüreklerimizi
sevgiliye sunduğumuz karanfil kokusu.
kanımız akar
oluk oluk,
her seferinde hüzünlenen biz oluruz.
acıyı düğümleriz boğazımıza
yitirmeden umudu
öleceğimizi bile bile
yutkunuruz her defasında
aşka susayarak.
Gideriz;
başımız dik gözlerimiz yaşlı
ki, alkanlar içinde
parçalanan umutlarımızı
dişlerimizle dikerek
yamalı bir çorap gibi sökük kalbimizi
balçıkla sıvazlarız
atmosfere inat edercesine.

Gideriz;
senlik benlik kalmaz aramızda
el ele gideriz
bütün yolcular katılır bize
bir iken bin olur,
bastığımız yerleri
titreterek gideriz.

Giderken biz;
dağ yollarında, bulutlar üstünde
ya da bir meleğin kanatlarında.
kervan kervan gelişini seyrederiz,
tahtımıza oturacak henüz kirlenmemiş çocuklarımızın.

tembihleriz inceden inceye
tarih tekerrür etmesin diye.

af dileriz onlardan
tertemiz bir dünya bırakamadık
yavrularımız sizlere.
ne olursunuz affedin,
gidenler gelenlerden af dilemeli
affedin bizi
AFFEDİN.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Sadık Doğan

Güneş Batarken Sararır!

Darağacına selam durmuş,
ölümü beklerken Şeyh Bedreddin;
''-yüzünüz neden bu kadar sarardı? ''
sorusuna Çelebi Sultan Mehmed'in;

''biraz han,
biraz hamam
ve diz boyu kan.''
diye özetlenen bir sömürü düzenine;
tokat gibi cevap verir,
Şeyh Bedreddin:

''-Güneş batarken sararır! ''

18.09.06

Sadık Doğan

Hepimiz İnsanız

İçimde bir dünya insan türkü söylemekte
dışımda yalnızlıktan gebermekteyim
damarlarımda kardeş halklar ülküsü
kanımı milyarlara bölmekteyim
Sen Afrikalım Asyalım Avrupalım
ve Siz dünyanın bütün canları
hepinizi özümle bir bilmekteyim

03.03.07

Sadık Doğan

İçerim Yanıyor

İçerim güneşim içerim
ben içerim
yanıyor içerim...
gündüzüm olacaksan
gecelerden geçerim
ah, kalbim sendedir
tut elimden
senin olsun ciğerim
sen yoksan
bu canı ne ederim?

01.01.07

Sadık Doğan

İkindi Vakti

Bir hoş olur sevdalılar,
güneşli bir günün ardından
İkindi vakti.

Yani akşamüzeri, yani güneş,
bulutların yatak odasına çekildiğinde
yani bizi kendi kaderimizle
baş başa bıraktığı zaman güneş.

12.08.06

Sadık Doğan

İllegal Şiir

İçin rahat olsun hayırsızım:
sigarayı bırakıyorum.
Seni unutmanın en kestirme yolu:
zehire başlıyorum.
Öyle bir çıkmaza soktun ki beni:
ne ölüyüm ne yaşıyorum.
Her gün binkez ölmek için:
şiir yazıyorum.
Bütün iyimser yanlarımdan sıyrıldım:
şeytanla barışıyorum.
Hiçbir kural tanımam artık:
kendimle savaşıyorum.

02.02.07

Sadık Doğan

İnsanlıktan...

Ne para var gözümde ne mal mülk,
Dağıtıyorsam bol kesede,
Bonkörlükten değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Vurulmuşsam saçlarına,
Almışsam seni gönlüme,
Seviyorsam delicesine,
Güzellikten değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Yaşıyorsam sere serpe,
Dağıtıyorsam geceleri,
Türkülerle süslüyorsam duygularımı,
Yalnızlıktan değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Herkesi seviyorsam,
Düşmanımı da koruyorsam,
Dostumun değil de doğrunun yanında oluyorsam,
Nankörlükten değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Sen bu millettensin, ben şu soydan,
Demeden kucaklayabiliyorsam herkesi,
Haklının yanında cephe alabiliyorsam,
Kansızlıktan değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

''Savaşa Hayır'' sloganını taşıyorsam yüreğimde,
Başımı hep dik tutabiliyorsam,
Açabiliyorsam savaşanlara karşı savaş,
Kahramanlıktan değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Kalemim çalışıyorsa sürekli,
Yazıyorsa bir bir kederimi
Ve şiirimi besleyebiliyorsam gözlerimle,
Bencillikten değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Mezhep farkı yoksa özümde,
Bütün inançlara saygı duyabiliyorsam
Ve sonra laik olmayı öneriyorsam,
Dinsizlikten değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

Özgürlük çorbasını içebiliyorsam hep bir ağızdan,
Yaratılanları seviyorsam yaratandan ötürü,
Dünya düzdür diyorsam,
Cahillikten değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

İnsanlık adına yazıyorsam bunları,
Düşüncelerimi özgürce paylaşabiliyorsam sizlerle
Ve insanlık namına koyuyorsam yüreğimi ortaya,
Bu şiir artık benden değil
İnsanlıktan... İnsanlıktan...

18.07.2005/Osmancık

Sadık Doğan

İstatistiki Ölümler

Haberiniz var mı?
Gökyüzünden bir kuş düştü yere
ve o da diğerleri gibi
tutsak edildi
müebbede
güvercin misali.

('..bu ülkede güvercinlere dokunmazlar.')

Haberiniz var mı?
Sıradanlaştı artık zamansız ölümler
ve haber bültenlerinde gündelik işler.
Konuşmak susmak kadar tehlikelidir denildi
çocuklarımıza öğretildi
susmalar.
Avutulamayanlar
birer birer
susturuldu
gündüzün karanlığında.

Haberiniz var mı?
Kahramanlar cellâtlardan seçilir oldu
tarih kitaplarından film senaryolarına
varana dek.
Ve insanoğluna
kahraman olmak
hep cazip geldi,
sırf bu nedenle terör kamplarında
bu duygu işlendi.

Haberiniz var mı?
Faili meçhul cinayetler kış aylarında işlenirmiş...
Ölümün istatistiği belirlendi.
Ve erken gidenler
asıl yaşaması gerekenlerdi;
sahte kahramanlara ve yaratıcılarına
inadına ve nispet edercesine...
Haberiniz olsun
ölümün istatistiği belirlendi! ..

21.01.07

Sadık Doğan

İyi İnsanlar!

İyiler,
iyi insanlar,
ölmezler!

Toprağa gömülürler
birgün, yeşererek yeniden,
hayat vermek için
dünyaya
ve de insanlığa!

12.08.06

Sadık Doğan

Kalbimdesin

Belki bir nefes kadar yakında;
Belki de bir hayal gibi uzaktasın.
Ama bildiğim bir yer var ki;
Kalbimdesin sevdiğim.

Temmuz 2003/Ankara

Sadık Doğan

Köle

Yangın bende ben yangında
kül olmaya hazırım sevgili
bu ateşi sen körükledin
göz yaşlarını esirgeme sevgili

Yolunda ışık aklında fikir olurum
kül olup kalbine savrulurum sevgili
hiçbir şey teselli edemez beni
ölü veya diri senin olurum sevgili

Mırıldandığın şarkı ezberlediğin şiir
seni mutlu eden her şeyde ben olurum sevgili
her sabah seninle doğup
her gece kollarında ölürüm sevgili

Seven sevilenin kölesidir
sen nasıl istersen öyle olurum sevgili

04.04.07

Sadık Doğan

Mavi Gözlü Çocuk

acıların gölgesinde bir hayat sürersin.
kendi sahipsizliğinde kendinle boğuşur,
feleğin çarkına tükürür geçersin.
Sen,
Mavi Gözlü Çocuk!
sustukça anlatırsın derdini
her seferinde bir başka yanında
her yanının bir başka tarafında korursun gizemini.
sus, sakın konuşma!
Sen,
Mavi Gözlü Çocuk!
konuşursan ele verirsin kendini.

kandırırlar, gök mavi
deniz mavidir diye.
inanma! ..
inanma sen,
Mavi Gözlü Çocuk!
her şey karanlık, her yer puslu.
bir tek,
bir tek senin gözlerin mavi.

kıvırcık saçlarına ak düşerse bir gün
gözlerinin feri sönerde
bu şiir anlamını yitirirse bir gün.
Sen,
Mavi Gözlü Çocuk!
işte o zaman
yeniden doğar,
kalbime yeniden girersin.
belki o zaman
sen de beni seversin.
sen,
Mavi Gözlü Çocuk! ..

18.07.2005/Osmancık

Sadık Doğan

Mavi mi? .. Kızıl mı? ..

1.

dünyayı
anlayamıyorum
insanları
anlayamıyorum
hele seni,
hele seni
hiç anlayamıyorum.
gökyüzünden medet umuyorum
maviye uzanıyor
kızıla sarılıyorum
kızıla tutunuyor
maviyi kucaklıyorum.

ne kızılı anlıyorum
ne maviyi...
Ah, ah! Ben kimi seviyorum?
kim benim dostum
yoldaşım kim
ah! ..

Mavi mi? ..
Kızıl mı? ..

anlayamıyorum.

2.

Ya gözlerim yabancı
hislerim tutsak
ya hayallerimi bulamıyorum
Umutlar uzak mı
ah, meçhul sevgili
gerçekler yalan
yalanlar gerçek mi?

Ya gökyüzü
gökyüzü

Mavi mi? ..
Kızıl mı? ..

3.

mavi mavi
bir deniz var uzakta
çırılçıplak ayaklarım
dudaklarım çatlak
düşe kalka
sığınıyorum.
bir çakıl taşından farksız

dolduruyorum avuçlarımı

bir de bakıyorum
mavi değilmiş meğerse
içtiğim su
hülyadan uyanıyorum.

yangın yeri başım
tanrıdan medet umarcasına
gökyüzüne süzülüyor gözlerim
maviyi orada görüyorum

anlıyorum ki
mavi kaçak
kaçak mavi
dağ başı dumanlı
zirvede mavi
içim dışım volkan yeri
mavi kaçak.

olmak zamanı şimdi zirvede
maviyi orada içmek
hasreti dindirmek zamanı
küfretmek yakışmaz bize
kaybetmeden umudun zerresini
sevgiyle kucaklaşmak
Mecnun olmak zamanı şimdi
ölüm orucuna başlamış gibi
varmadan zirveye
her şey yasak bana

tırnaklarımla
delerek dağları
çentik çentik hasretimi
zirveye taşıyorum.

açtığımda gözlerimi
terim kurumadan daha
alacakaranlık oluyor umutlarım.

mavi mavi
değil gördüğüm
yeryüzü karanlık
zirvede kızıllık
güneş küsmüş gitmiş
mavinin ardından

mavi nerede
hiçbir yerde
mavi kaçak
kaçak mavi

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

ben
ben zirvede
zirve
zirve kızıl
kızıl
kızıla sarılıp yas tutuyorum
güneşin ve mavinin ardından.

4.

nedir rengi?
adanmışlığın
yoksulluğun
özlemenin
sevmenin
başak başak ekmeğini kazanmanın
gonca gonca gül dermenin.

doğruluğun
umudun...
nedir rengi?
yenilmişliğin
zaferin
toprağa düşmenin
dünyaya yeniden gelmenin
gidenin ardından türkü söylemenin
yüreğine sarılıp yatmanın
kadırıp başını göğe bakmanın
sapsarı benzine bir su çalmanın...

daha nice
nicesi
niceleri...

iyiliğin kötülüğün
güzelliğin çirkinliğin...
her ne varsa hayatında
hepsinin
her şeyin...
rengi nedir?
nedir rengi?

Mavi mi? ..
Kızıl mı? ..

06.08.06

Sadık Doğan

Mavi Ülke

ellerini havaya kaldır,
gök yüzünü seyret
bir bir say yıldızları
bulutun rengine dikkat et!
karanlık göklerden sakın
maviliklere kanat aç
yağmurlardan korkma
yürü yürüyebildiğin kadar
başın dimdik!
hayallere dal her adım atışında
gözlerini kapat
umudun rengini yaz.
yaz yazgını maviye,
bembeyaz!

düşünme gidenleri
anı kucakla yüreğinle
taşsın ellerinde mavilikler
susma haykır
iste güzel günleri
sınır koyma düşlerine
masmavi bir ülke kur:
her taraf deniz
her taraf gökyüzü
el ele insanlar;
hepsi deniz yüzlü
hepsi mavi gözlü.

02.12.2005/Amasya

Sadık Doğan

Mavinin Adı Umut

Her şeyi unut,
Umudu ellerinde tut,
Bütün kötü düşleri uyut,
Yüreğini maviye çal
Çünkü mavinin adı umut.

02.12.2005/Amasya

Sadık Doğan

Onlar Benim Ütopyalarımdı

-düşüncelerimde büyüttüğüm sevgiliye-

Ben bir gün büyük adam,
olacak olursam, söylediklerimle değil;
söyleyemediklerimle olurdum.
Hani, söylemek isteyip de
söyleyemediklerimle.

Eğer bir gün, benden sonra bir adam,
büyük adam olacak olursa;
benim söyleyemediklerimi, hani,
söylemek isteyip de
söyleyemediklerimi,
söyleyebildiği için
büyük adam olurdu.

Ve Sen Sevgili, eğer bir gün,
beni unutup, başkasını sevecek olursan
işte O kişi, O adam olurdu.
Hani, benim gün ışığına çıkarmaya kıyamadığım
ve hep içimde sakladığım,
yasak teorilerimi, pratik edecek olan adam.

İşte ben o an, gözüm arkamda kalmadan
çekilirdim cennetime, ve sana eş güzellikte,
bir melek bulur, Onda Seni yaşardım.

Düşüncelerim ve Sen, gerçekleşmesi gereken,
En büyük ütopyalarımdınız.
Ve Siz artık başkasınınsınız.

15.11.06

Sadık Doğan

Öldürdün Ya Beni

Artık muradına erdin sevdiğim,
Hsretin ile öldürdün ya beni.
Ne olursun düşünme bu garibi,
Ellerinle toprağa verdin beni.

Ağlayamıyorum gülemiyorum,
Senden başkasını sevemiyorum,
Ölmek istesem de ölemiyorum,
Acayip bir hale koydun ya beni.

Gel desem gelir misin,bilemem ki,
Sana vicdansız yarim diyemem ki,
İstesem başkasını sevemem ki,
Aşk-ı Mecnun ile yaktın ya beni.

Gülüm,Sadık'ını koydun müşküle,
Yaktın biçareyi döndürdün küle,
Hep sevdalı ağlaya sevdam güle,
Dosta düşmana güldürdün ya beni.

18.03.2005/Amasya

Sadık Doğan

Satırlarıma Kan Damlıyor

Sevgilim;
acı biberim
şekersiz çayım
tuzsuz çorbam
ne zaman güldüreceksin yüzümü
benim olacaktın hani, ne zaman
son sigaramı da içiyorum gözyaşları içerisinde
fitile dayandı artık ateş
satırlarıma kan damlıyor
duymuyor musun?

Sevgilim;
kanlı gömleğim
kelepçeli bileğim
kırık yüreğim
ezik bir ses ile haykırıyorum sana
ahtı çıkmış gözlerime bak
bak da gör yaşarken ölmenin ne demek olduğunu
yüreğime sapladığın hançeri geri al
hiçbir izin kalmasın cesedimde
adam öldürmenin ne demek olduğunu
bilmiyor musun?

Sevgilim;
tutmayan yanım
akmayan kanım
kapısız hanım
kilidini kır artık, kör düğüm olmuş
anahtarını çoktan kaybettim
senin ellerinde tüm akıbetim
amansız bir yara olmuşum
görmüyor musun?

Sevgilim;
kısık gülüşüm
vatansız ölüşüm
dara düşüşüm
yolunu kaybetmiş bir turnayım
uzak kalmışım vatan ocağında
hasretim sana ana kucağında
gayri yaşayamam artık
öl, de öleyim
neden susuyorsun neden
yoksa sen beni
sevmiyor musun?

Sevgilim;
karanlık çağım
boş yatağım
başsız otağım
gel demeyecek misin artık gel
cennetinde yer yok mu bana

mezarını talan etti bu hainler
ahrette de kavuşmamız yasakmış
yoksa sen, bu yalanlara
inanıyor musun?

16.10.2005/Osmancık

Sadık Doğan

Savaş

Yüreğine taş basmış bir ana
kocasız bir yardır,
babasız bir çocuk
yurtsuz bir oğuldur…
Savaş; O'dur ki:
kazananı olmaz hiçbir zaman
zafer çığlıkları atsa da birileri.
Savaş; insanlığın yüz karası
tarihin maskarasıdır…
Hayrı yoktur, Savaşa Hayır!
çocuklarımıza miras kalmasın akıtılan kan.
onlar ki hiç hak etmediler,
tazeydiler, saftılar, temizdiler…
doldurulmamıştı beyinleri, kalpleri…
barut kokusuyla, ta ki
atılmadan önce ilk kurşun
sonu yoktur bu vuruşun
Hayrı yoktur, Savaşa Hayır!
barışa dön yüzünü kızım
kardeşini barışa çağır
tüm arkadaşlarını topla gel, bağır! ! !
"Savaşa Hayır! "

03.06.08

Sadık Doğan

Selam Olsun Sana

Halktan geldim, halka gidiyorum ben,
Selam yoldaşım, selam olsun sana!
Ezelden ebede yürüyorum ben,
Selam kardeşim, selam olsun sana!

Kanla kazandım ekmeğimi kanla,
Yazdım tarihimi namusla şanla,
Ey vefasız dostum sen olsun anla,
Selam dostuma, selam olsun sana!

Yürüsün bre kahpe felek yürüsün,
Prangalar taksın yerlerde sürüsün,
Mil çekilmiş gözüm düşmanı görsün,
Selam düşmanım, selam olsun sana!

Dünya gözümde zifiri zindandır,
Gel canım yanıma halim yamandır,
Mazlumun rızkı gönlüme haramdır,
Selam emekçim, selam olsun sana!

Aşkla kurulsun bu dünya yeniden,
Çalmasın zalim mazlumun elinden,
Ayrı gayrı olmasın gül hep birden,
Selam halkıma, selam olsun sana!

Şairim sen eksik etme sözünü,
İyi tanı, canla koru özünü,
Ne olur, harama açma yüzünü,
Selam Sadık'ım selam olsun sana!

19.03.2005/Amasya

Sadık Doğan

Sembolik Yoldaş

Ahbabım oldu yalnızlık; gülüm
götürmeliydin beni gittiğin yere
alışmazdım o zaman bu kadar kedere
Kemirir durur beynimi sensizlik; gülüm
hayalimiz ve ben, iki sembolik yoldaşız şimdi.

Oysa birlikte yeşertecektik umutları
inandırmayacaktın beni o güzel günlere
bilesin, ne kadar ihtiyacım var
Sana, suya, güneşe; gülüm
umudumuz ve ben, iki sembolik yoldaşız şimdi.

El ele yürüyecektik özgürlüğe; gülüm
çocuklarımıza insan olmayı öğretecektik
onlar büyüdükçe biz yaşlanacaktık
Hepsi bir hayalmiş meğer; gülüm
çocuklarımız ve ben, iki sembolik yoldaşız şimdi.

Aşkın kitabını yazmıştık; gülüm
yaprak yaprak döküleceğimizi nerden bilebilirdik
herbir yaprak bir kardeş dünyasıydı oysa
Kendi dünyamızı kirlettik; gülüm
dünyamız ve ben, iki sembolik yoldaşız şimdi.

Barışın sembolüydü gözlerin; gülüm
gözlerin inandırmıştı beni halkların kardeşliğine
çok ihtiyacım var bilesin, nerdesin
Haydi gel, milyonların yüzünü güldürmelisin; gülüm
iyimserliğimiz ve ben, iki sembolik yoldaşız şimdi.

14.01.07

Sadık Doğan

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Seni Seviyorum

gecenin gözleri var sevgilim;
ay ışığının kulakları
ve karanlığın hisleri var.
güzelliğini gizleyemiyor hiçbir şey
ayan beyan ortadasın.
karanlıklar kovalıyor ay ışığı kırmızısı tenini
ve yıldızlar titrek memelerini okşuyor.
gecenin gözleri var sevgilim.
gözlerinin parıltısı korkutuyor dünyayı
ürkek bakışların şaşırtıyor rüzgarı.
güneş ışığını senden mi alıyor
ellerimi değiyorum ellerine
içimi ısıtıyorum.

gecenin kulakları var sevgilim;
ay ışığının hisleri
ve karanlığın gözleri var.
dalgalanıyor saçların ellerimin altında
rüzgar yağmurdan utanıyor.
tutamıyorum seni görünce dilimi:
haykırıyorum yıldızlara
haykırıyorum geceye
karanlığa haykırıyorum.
seni seviyorum... seni seviyorum...

yorgun bir bakış atıyorum
boydan boya hüzün dolu tenine.

gecenin gözleri var sevgilim;
ay ışığının kulakları
ve karanlığın hisleri var.
aşkımı gizleyemiyor hiçbir şey.
uzaklarda hayal ederdin belki beni
oysa ben hep seninleydim
kalbinin içinde,
senin bile keşfedemediğin bir yerdeydim.
seni arıyordum
bir tek sen duymuyordun,
bir tek senin gözlerin yoktu
kulakların yoktu
hislerin yoktu.

gecenin kulakları var sevgilim;
ay ışığının hisleri
ve karanlığın gözleri var.
tutamıyorum seni görünce dilimi:
haykırıyorum yıldızlara
haykırıyorum geceye
karanlığa haykırıyorum.
seni seviyorum... seni seviyorum...
sevgilim benim.

19.09.2005/Osmancık

Sadık Doğan

Seni Yaşamak

Seni, yaşamak güzel
özlemek, her şeyden de güzel.

özleyebiliyorsam
Seviyorum demektir.
seviyorsam;
ayrılığın tutsaklığını
zamanın vefasızlığını bahane etmeden
ve şüphe duymadan
aşkımızın kutsallığından
Seni, yaşıyorum demektir.
yaşıyorsam seni;
bütün acılardan, sensizlikten öte.
gittiğim her şehirde
sen varsan.
sılada sen kokusu
gurbette ben kokusu
aynı tadı veriyorsa
ben senim,
sen bensin demektir.

tam ortasındayken çatışmaların
bir gerillanın,
mektup yazması anasına.
üç adım kala dar ağacına
filinta endam bir gencin,
şiirler okuması halkına.
ve pençesindeyken azrailin
gün görmemiş bir kadının,
türkü söylemesi umutlarına.

Seni, yaşamak güzel
özlemek, hepsinden de güzel.

17.07.2006/Osmancık

Sadık Doğan

Seveceğim Seni

Her şeye inat
seveceğim seni
seveceğim iki gözüm.
Kendimi hiçe sayarak,
kalbimi bir kenara atarak,
tüm acılarımı unutarak,
seveceğim iki gözüm.

öyle bir seveceğim ki
Sen de inanamayacaksın buna
Ben de inanamayacağım.

Seveceğim seni,
ölümüne
bedelsiz
sebepsiz seveceğim.

Kaideyi bozacağım artık
ben seni karşılıklı seveceğim.
sorma bana neden diye
ben seni nedensiz seveceğim.

İkimizde mutlu olacağız,
her gün yeniden doğacağız,
gözlerine her baktığımda
ellerini her tuttuğumda…

Ben seni
sanki ilkmiş gibi seveceğim.
Seveceğim seni iki gözüm
hoyratça seveceğim.

(26.04.2005/Amasya)

Sadık Doğan

Sevgilim

Sevda kurşununu attın kalbime,
Tam on ikiden vurdun ya sevgilim.
Senden başkası giremez gönlüme,
Onu sen benden çaldın ya sevgilim.

Sevmiyorsan ne olursun söyle,
Duydu aşkımı Sağır Sultan bile,
Ah,seviyorum seni diye diye,
Dilimden tüyler bitti ya sevgilim.

Dağlar bile çekemez feryadımı,
Senin ile doldurdum miyadımı,
Altın harflerle yaz kalbine adımı,
Bir kalem de silmiştin ya sevgilim.

Hani sen de Sadık'ını sevmiştin,
Gelir misin dediğimde gelmiştin,
Ayrılığım ölüm olur demiştin,
İşte şimdi ayrıldık ya sevgilim.

23.03.2005/Amasya

Sadık Doğan

Sevmezsem Ölürüm Seni

Sevmezsem ölürüm seni
Sevmezsen öldürürsün beni

Toprak suya hasrettir
tabiat güneşe.
Gündüz geceye
Yaz kışa hasrettir.

Sevmezsem ölürüm seni
Sevmezsen öldürürsün beni

Boncuk boncuk dökülür
Yaprakta kar, ey yar
Hiçbir şeye değişilmez
Seninle son bahar

Sevmezsem ölürüm seni
Sevmezsen öldürürsün beni

Zaman geçmişe inat
Hep yarını kovalar durur
Öyle bir şeydir ki aşk
Elbet bir gün seni de bulur

Sevmezsem ölürüm seni
Sevmezsen öldürürsün beni

Dokunsam tenine ateş
Baksam gözlerine yağmur
İşte budur tarif-i aşk
Biraz eteş biraz yağmur

Sevmezsem ölürüm seni
Sevmezsen öldürürsün beni

01.07.07

Sadık Doğan

Son Çare

Denizi görmek ilk defa,
bakmak sonra hasretle
ben denize yabancı, deniz bana.
anlamak sonra yalnız olduğunu
yürümek yürümek...
arkana bakmadan çekip gitmek
yalnızlığını alıp yanına.

Deniz de yüzüne gülmemiştir artık
çaren kalmamıştır başka
vatana hasret bir asker gibi
yaralı ama başı dik.

Umutların tükenmiştir
hayallerin silinmiş
ve dik başın eğilmiştir.
çünkü yalnızlık çünkü sensizlik...
öldürmez insanı
süründürür süründürür...
zavallı bir yılan gibi
başı eğik,
sevgiye muhtaç,
insanlığa aç gezdirir.

Deniz bahanedir oysa
her şey bir kıvılcım,
yeni bir umut içindir.
bütün çırpınış bütün arayış...
başka bahanen kalmamıştır artık
son çaren:
gitmek uzaklara, bambaşka diyarlara
yalnızlığını yanına alıp
dost olmak içindeki senle.

15.08.2004/İzmir

Sadık Doğan

Son Perde

Dumanlı kalsın yine
yanar dağlar gibi
paramparça garip başım.
haydi git
sen de git.
Alışkınım ben bu sahnelere
ilk giden değilsin hayatımdan;
üzülme ne olursun,
sanma ki sonuncusu olursun.
haydi git,
sen de git.
terket beni
henüz girmemişken hayatıma.

böylesine düşünme
ve göz yaşlarını arkanda bırakma
ne varsa dudaklarında
bana dair,
hepsini bir bir bohçana koy.
vardığında ilk rıhtıma
içindekileri çıkarıp yak
ve küllerini denize savur.

Baş harflerimizi yaz kumsala
sonra ilk vapura bin
en uzaklara giden.
Ve el salla
kumsala kazıdığın isimlerimizi
hırsız dalgalar sürüklerken.

02.07.2006/Osmancık

Sadık Doğan

SON'un Başlangıcı

Seni sevişim son;
Gözlerine bakışım son;
Hasretini çekişim son;
Adını sayıklayışım son;
Son artık sevdiğim son...

Bilirsin ki her son bir başlangıçtır,
Benim için hayat yeniden başlıyor.

Ağustos 2003/Ankara

Sadık Doğan

Şanssız Doğmaya Gör

Sen yanmışsın oğlum!
Diz boyu karanlığa saplanmışsın.
Çırpınma artık,
Her şey boşuna.
Felek yüzüne gülmez bir daha!
Bir kez şanssız doğmaya gör:
Yüzünde güller açmaz;
Nisan yağmurları
Yağmaz saçlarına.

Sen bitmişsin oğlum!
Gömülmüşsün sevdanın en kuytusuna.
Sevemezsin artık,
Bir başkasını.
Gönlünde çiçekler açmaz bir daha!
Bir kez şanssız doğmaya gör:
Aşkların karşılıklı olmaz;
Yârin alıp kollarına seni
Ölümüne sarmaz.

Sen ölmüşsün oğlum!
Doğan günde kaybolmuşsun.
Geceler seni bekliyor,
Bitmeyen kâbuslar seni haykırıyor.
İki kişilik hayaller kuramazsın bir daha!
Bir kez şanssız doğmaya gör:
Zamanın ipini tutamazsın;
Sevdanın dalına konamaz
Tomurcuk açsan da çiçek olamazsın.

Sen sevmişsin oğlum!
Kabullenmesen de kurtulamazsın.
Tatmazsan acıların en ölmezini,
Efsane olamazsın.
Böylesine seven bulamazsın bir daha!
Bir kez şanssız doğmaya gör:
Sen iflah olmaz son dalgasın;
Ne Kerem'sin ne Ferhat'sın
Sen başka bambaşkasın.

23.04.2005/Osmancık

Sadık Doğan

Unutmak Zordur Be Sevgili

Bu gün bir bahar sabahı
Hava yine ılık,
Yine esen rüzgâr
Alıp götürür hayallerimi uzağa.
Zaman, akıp gidiyor su gibi
Hayaller suya karışıyor.
Bilemezsin sevgili
Aklımda ne kurtlar dolaşıyor.

Ne türküler söyledim senin için,
Ne şiirler yazdım.
Okudukça her kelimesini,
Senin yerine
Ağladım ağladım...
Yüreğimi sevdanla dağladım.

Bakma böyle mağrur olduğuma
Ben de garip bir sevdalıyım işte.
Gündüz hayalimde gece düşümde
Seni yaşatıyorum,
Seninle yaşıyorum.

Coşkun bir pınar oldu gözlerim
Neredesin sevgili?
Ben yine seni özledim.
Coşkun bir pınar oldu gözlerim
Neredesin sevgili?

Umudum vardı,
Aşka dair.
Sana dair
Hayallerim vardı.

Artık ne türkülerden tat alıyorum
Ne hayattan.
Ne şiirler yazabiliyorum sana
Ne hayaller kurabiliyorum.

Unutmak...
Unutmak zordur be sevgili.
Gözlerini unutmak
Unutmak...
Seni unutmak
Unutmak...
Aşkımızı unutmak
Unutmak...
Unutmak zordur be sevgili.
Unutmak ölümdür sevgili.

15.04.2005/Amasya

Sadık Doğan

Vatandaşız Biz

Yalnızlıklar treninin bir garip yolcusuyum,
Bu faşist gezegenin ben malum solcusuyum.
Sen üzülme ey güzel halkım!
Sevdamızın parlayan bir incisiyim.

Düşmanca gözlere mızrak olur yüreğim,
İnsanım, insanoğluyum, bükülmez bileğim.
Ayrı gayrı olmasın ey güzel halkım!
Hep bir ağızdan ''vatandaşız biz'' diyebilmektir dileğim.

21.05.2005/Osmancık

Sadık Doğan

Yalnızlık

Gariplerin gönlünde bir hüzünle,
Acılar içinde geçer yalnızlık.
Gurbet söyleyen türküler sözünde,
Hasret şarabını içer yalnızlık.

Geceler geçit vermez aman aman,
Yüreğimde ki acılar pek yaman,
Acılara derman olmuyor zaman,
Acıları gönle döker yalnızlık.

Gözlerimde kanlı yaşlar dökerim,
Mecnun olup bu sevdayı çekerim,
Dertlerime dertler katıp sökerim,
Dertlere dertleri katar yalnızlık.

Hayat fani, zaman fani, ben fani,
Hani yanımda olacaktın hani,
Hasretinle yaşayabilsem bari,
Hasreti hayale atar yalnızlık.

Soğuk bir odanın içinde geçer,
Karga misali dil türküler söyler,
Hüzünlenir o anda gülen gözler,
Gözlerine yaşlar döker yalnızlık.

Yalnızlık Sadık'a neler söyletir,
Ayrı kalmış dostları bir eğletir,
Günü güne katıp yollar bekletir,
Aklını başına sokar yalnızlık.

2002/Osmancık

Sadık Doğan

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yaşamayı Tanıyalım

Doğarken gülmek vardır,
ölürken ağlamak olduğu gibi.
Gidip de dönmemek vardır,
dönüp de görmemek olduğu gibi.

Bazen kuş gibi uçarız göklerde,
bir hayat buluruz zararsız gülücüklerde.
Bazen mahzun bir kuş gibi görünürüz,
yeri gelir de hırçınlaşır sevgiden süzülürüz.

Hep didiniriz, misafir olduğumuzu unutmuş gibi.
Değerini ancak ölünce anlarız, yaşarken yokmuş gibi.
Kimi zaman dev aynasında görürüz kendimizi, dünyanın tapusunu almış gibi.
Kimi zaman dört duvar arasında hissederiz, hapis yatmış gibi.

İşte hayat böyle gelip geçici hayaldir,
acı tatlı anıları olsa da.
Yaşamayı tanıyan dostluğa önem verir,
zamanın elinde tutsak kalsa da.

2000/Osmancık

Sadık Doğan

Yazgı

yeşil gözler,
esmer ten,
ve kumral saçlar.
masmavi hayaller arkasında
kapkara gerçekler.
işte böyle,
böyle imiş yazgımız.

17.05.2006/Amasya

Sadık Doğan

Yeni Dünya

Bir dünya kurarım içimde
bütün insanlık
tek millet
el ele.

Orada ne sevenler yalnız kalır
ne sevilenler mahcup.
Kimse terk etmez dostunu
sırt çevirmez
arkasından vurmaz.
Dostun attığı gül yaralamaz
düşmanın taşı acıtmaz.

'Yeni Dünya' derim adına
savaşlar yoktur benim dünyamda.
Kıyımlar,
vahşetler,
acılar,
kederler yoktur.

Kimse idam edilmez
sevdiği için vatanını.
Öldürülmez,
doğruları söylüyor diye.

Kimse kimsenin elini öpmez,
kulu kölesi olmaz.

Esirlik yoktur benim dünyamda,
zindanlara atılmaz
düşündüğü için halkını.

Sevenler sevdiğini alır...
Keremler Kerem
Aslılar Aslı;
Mecnunlar Mecnun
Leylalar Leyla olmaz bu dünyada.

Sevmişse sessizce sever,
sevdiğine kavuşur ölmeden.

Çöllere düşen olmaz,
dağları delen olmaz ve yanıp küle dönüşen hiç olmaz.

Çünkü gerek yoktur bunlara
çünkü efsane değildir benim dünyam
çünkü ben hayat içinde hayat,
dünya içinde dünya düşlemedim.

Bütün duyguları yaşa alabildiğine...
Gülmek istersen gül,

ağlamak istersen ağla,
ölmek istersen var git öl.
Ama yaşayacağım diyorsan
gel benim dünyamda yaşa.

Savaşma insan kardeşlerinle.
Sev onları,
sokul,
konuştur.
İncitme hiçbir canlıyı
ver onlara da özgürlüğünü
alabildiğine yaşasınlar dünyalarını.

Kimsenin dünyasına gem vurulmaz,
vurulsa da,
bu bizden sorulmaz.

Ey arkadaş!
Bu benim dünyam
istersen sen de git,
kendi dünyanı kur
ve orada yaşa.

23.03.2005/Amasya

Sadık Doğan

Yürekte Sızı

Ağlasam da boş,ağlamasam da boş;
Geçmiyor ya yarim yürekte sızı.
Sensizliğin tadı gönlümde nahoş;
Dinmiyor ya yarim yürekte sızı.

Sevmişim seni kendimden habersiz;
Yenik ordular gibiyim sensiz;
Kimbilir nasıl mutlusundur bensiz;
Bitmiyor ya yarim yürekte sızı.

Ömrüm geldi de geçiyor nafile;
Senden başkası yakışmaz bu gönle;
Aşkımın sessiz çığlığı düştü dile;
Susmuyor ya yarim yürekte sızı.

Hançer olsan gelsen öldürsen beni;
Tanrı olsan görsen keşfetsen beni;
Melek olsan sevsen korusan beni;
Kulundur ya yarim yürekte sızı.

22.04.2005/Amasya

Sadık Doğan

Yürüyüş

Yürürüm, ayaklarımı toprağa şefkatle basarak
Yürürüm, boynumu özgürlüğe asarak
Kesmez çizmelerim karıncanın yolunu
İşinde gücündedir belli. Yürürüm
Tüm canlılara yaşama hakkı tanıyarak
Şair telaşıyla raks eder ayaklarım
Sevgiliye kavuşmanın özlemiyle coşarak
Ah, Ustam! ("telaşlı, sevinçli, kuşkulu") yürürüm
Belki son geçişim olacak, belki tekrar tekrar
Kucaklaşacağız taşları, topraklarıyla
Çiçekleri, kuşları, evleri, insanlarıyla
Her geçişimde selam verir gözlerim
İnsan dilinde. Yürürüm dünya vatandır
Sevmesini bilene. Yürürüm; çünkü sevmek
Tabiatın dilinde güzeldir.

26.04.08

Sadık Doğan